

tvůj dotek

mi

utek...

Adéla Víta

Tvůj dotek mi utek...

Vyšlo také v tištěné verzi

Objednat můžete na
www.pointa.cz
www.albatrosmedia.cz

● ■ pointa

Adéla Víta

Tvůj dotek mi utek... – e-kniha

Copyright © Albatros Media a. s., 2026

Všechna práva vyhrazena.
Žádná část této publikace nesmí být rozšiřována
bez písemného souhlasu majitelů práv.

ALBATROS **MEDIA**

TVŮJ

DO TEK

MI

UTEK...

Adéla Víta

● ■ pointa

věnováno všem
co znají ten pocit bezmoci
když vám vašeho blízkého
vezme závislost

na počest mé první vážné lásky
nezemřel
avšak nežil.

Grafické zpracování, sazba a ilustrace

Jíňa Koutecká

jina-design.cz

rozdvojená osobnost

prosím, vrať se
nechtěla jsem
nevím, kdo to byl
určitě ne já
já bych ti přece nikdy neublížila
vzpomínáš?
to já jsem ta kurva, už to vím
dělá to z lidí zrůda
občas jsem až moc citlivá
lepší než být zrůda
jestli pro to ještě někdy půjdu
jestli ti ještě někdy ublížím
ať ta zrůda chcípne
i pokud jsem to já

drogy tě vzaly

je tak strašně zvláštní
když člověk
který tě měl chránit
je najednou člověk
kterého se bojíš natolik
že třesou se ti kolena
když člověk
který ti měl dát domov a rodinu
je najednou člověk
kterého se modlíš
ať nepotkáš po cestě domů
když člověk
kterému jsi řekla všechna tajemství
je najednou člověk
jehož kontakt máš bloklý v telefonu

where did you sleep last night?

a já stále čekám na to
až budeš pod okny stát,
hrát na kytaru tu píseň
cos slíbil
že se pro mě naučíš
už tak dávno
že bych na to málem zapomněla
takové sliby však nezapomínám
když vtom si vzpomenu
že jsem ti v afektu rozmlátila kytaru
když jsem myslela, že už se nevrátíš
a že jsi dávno pryč
takže jsem vlastně měla pravdu

přijmi to

jednou jsi řekl
že tě děsí, jak moc
tě miluju,
mě děsí, že tě to děsí
protože to znamená
žeš nikdy nezažil
aby tě měl někdo
opravdu rád
žeš nikdy nepoznal
jaký to je být milován
mrzí mě to
ale nezmůžu s tím nic
než tě dál milovat

?

výmluvy

myslela jsem
že máš navíc, než se litovat
myslela jsem
že třeba budem něco víc než bývalá / bývalý
a tak moc to bolelo
znát najednou pravdu
že ty nechceš víc
chceš se litovat
je ti úplně jedno, jak moc mě tím ničíš
předstíráš, že nejsi nemocný
protože si to neumíš přiznat
ale když ti něco vyčtu
najednou odpovíš
„já za to nemůžu, jsem nemocný“
tak najednou to jde
ale když chci, aby ses léčil
máš miliony výmluv proč ne
dokonce jsem ti sháněla terapeuty
a domluvila stacionáře
ale ty ne
protože tě baví se litovat
je to jednodušší, než se zvednout
než se sebou něco doopravdy udělat
asi jsi mě zas tak moc nemiloval co?
a stejně ti přeju, aby ti to jednou došlo
abys to jednou dokázal
už ne kvůli mně, ale kvůli sobě
asi tě miluji víc, než jsem myslela, co?

dvojník

dnes jsem viděla tvého dvojníka
na vernisáži v galerii
znovu jsem se zamilovala
místo obrazů jsem sledovala
jak si balí cígo
úplně stejně jako ty
jak nedokáže stát v klidu na místě
úplně stejně jako ty
jak těká roztržitě očima po místnosti
úplně stejně jako ty
postava, úsměv, mimika
styl oblékání, rysy v obličeji
to vše jste měli až děsivě stejný
barva vlasů, piha na bradě
počet tetování
to jediný se na vás lišilo
nedokázala jsem z něj spustit oči
chtěla jsem se ho zeptat na kontakt
pak ho pozvat ven
a celé hodiny na něj zírat
ale nebylo by to správný
ani pro mě, natož pro něj
nechceš se přece někomu líbit
jen protože mu připomínáš někoho jiného
a já přece nechci na tebe myslet
víc než myslím

on stejně není ty a ty už nejsi
poslední pohled na tvého dvojníka
odcházím z galerie
v tramvaji po cestě domů se rozpláču

???

proč jsem nikdy nebyla dost dobrá
pro své rodiče jako malý dítě
pro tebe jako přítelkyně
už mě serete s tím, jak si mě nevážíte
nikdy dost na to, abych dostala
co tak dlouho hledám
bloudíc po světě
protože nikdo z nich to nemá
nalézt to můžu
jen v sobě samotný
vždyť odmalička
jsem na všechno sama

